DOMSTOLENS KENDELSE
12. oktober 1988 *

I sag 34/88,

1) **Coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (Cevap),** med hjemsted i Saint-Laurent-sur-Sèvre (Vendée),

2) **Société Spanghero**, med hjemsted i Castelnaudary,

3) **Société coopérative agricole des producteurs de viande, (Caveb)**, med hjemsted i Partenay, Chatillon-sur-Thouet kommune,

4) **Société Loirelvo**, med hjemsted i La Croix-de-Pierre/Begrolles-en-Mauges,

5) **Société Sovimaine**, med hjemsted i Champagne,

6) **Société coopérative des eleveurs de veaux d'Armorique (Coop EVA)**, med hjemsted i Landisvisiau,

7) **Coopérative des producteurs de bovins de la Creuse**, med hjemsted i Jarnages, Gare de Parsac,

8) **Société Bridel**, med hjemsted i Châteaubriand,

9) **Joseph Flourez**, Lescure, Saint-Pardoux-La-Rivière,

10) **Michel Leblond**, Villereal, Le Grand Malbos/Le Rayet,

11) **Gérard Couteau,** Chalabre, Sainte-Colombe-sur-l'Hers,

12) **Jean-Pierre Bayssette**, Labruguière, Le Gua,

13) **Gilbert Lhaumond**, Sarlat, Marcillac-Quentin,

* Processprog: Fransk.

ved advokaterne Dubos-Pelissié-Prunier og Marie-Christine Hervé-Porchy, Rouen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Baden, 24, rue Marie-Adélaide,

sagsøgere,

mod

Rådet for De Europæiske Fællesskaber, ved ekspeditionssekretær i Rådets Juridiske Tjeneste Jacques Delmoly, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Jörg Käser, direktør for Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

sagsøgt,

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved sine juridiske konsulenter Claire Durand og Gianluigi Campogrande, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Den Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets beslutning nr. 87/561/EØF af 18. november 1987 om overgangsforanstaltninger vedrørende forbudet mod hormonbehandling af husdyr,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene T. Koopmans, R. Joliet, T. F. O'Higgins og F. Grévisse, dommerne Sir Gordon Slynn, G. F. Mancini, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, Diez de Velasco og M. Zuleeg,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: J.-G. Giraud

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolen Justitskontor den 29. januar 1988, har Coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (Cevap) m. fl. i henhold til EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Rådets beslutning nr. 87/561 af 18. november 1987 om overgangsforanstaltninger vedrørende forbudet mod hormonbehandling af husdyr (EFT L 339, s. 70).

2 Ved kendelse af 27. april 1988 har Domstolen i medfør af EØF-statuttens artikel 37, stk. 1, tilladt Kommissionen at indtræde i sagen til støtte for sagsøgtes påstande.

3 Ved processkrift, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. marts 1988, har Rådet fremført en afvisningsindsigelse i henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 1, og nedlagt påstand om, at Domstolen tager stilling til denne indsigelse uden at indlede behandlingen af sagens realitet.

4 Rådets direktiv 85/649 af 31. december 1985 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal virkning inden for husdyravl (EFT L 382, s. 228), som fastsatte princippet om et absolut forbud mod indgivelse af hormonale stoffer, skulle senest være gennemført af medlemsstaterne i deres nationale retsorden den 1. januar 1988. For at undgå et brutalt stop for mulighederne for indenlandsk afsætning af dyr, der endnu ikke var slagtet på denne dato, og som legalt var behandlet med nævnte stoffer, samt af kød fra disse dyr, der endnu ikke var fuldt ud afsat på denne dato, vedtog Rådet på forslag af Kommissionen den 18. november 1987 den anfægtede beslutning.

5 Beslutningens artikel 1, stk. 3, bestemmer, for så vidt angår den nye produktion, at det ved Rådets førnævnte direktiv 85/649 indførte absolutte forbud finder anvendelse fra den 1. januar 1988. Artiklens stk. 1 bestemmer, for så vidt angår markedsføringen af den eksisterende produktion, at medlemsstaterne indtil den 31. december 1988 skal bibeholde den ordning, der følger af de gældende nationale bestemmelser, både for så vidt angår markedsføringen og den interne samhandel mellem medlemsstaterne, og fastsætter endvidere, at denne overgangsforanstaltning også gælder for indførslen af sådant kød fra tredjelande.

6 Ved dom af 23. februar 1988 (Det Forenede Kongerige mod Rådet, 68/86, Sml. s. 855), har Domstolen under en sag anlagt af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i henhold til EØF-Traktatens artikel 173, stk. 1, annulleret direktiv 85/649 med den begrundelse, at Rådet havde tilsidesat en væsentlig formforskrift, idet det ikke havde overholdt proceduren i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forretningsorden.

7 Rådet har den 7. marts 1988 vedtaget direktiv 88/146, hvis indhold er identisk med direktiv 85/649's indhold. Rådet har erklæret, at de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt på grundlag af det annullerede direktiv, skal anses som værende vedtaget i medfør at det nye direktiv.

8 Rådet har til støtte for sin afvisningspåstand principalt gjort gældende, at sagsøgerne ikke kan anses for berørt af den anfægtede beslutning, som alene deklaratorisk bekræfter forbudet mod indgivelse af hormoner, hvilket er det eneste forhold, der kan berøre opdrættere.

9 Subsidiært har Rådet bestridt, at sagsøgerne kan være individuelt eller umiddelbart berørt. Beslutningen er efter sin art en retsakt af generel rækkevidde, der bemyndiger medlemsstaterne til at bibeholde visse nationale bestemmelser, og som gælder generelt og abstrakt.

10 Kommissionen har ligeledes gjort gældende, at den anfægtede beslutning, som ikke identificerer nogen erhvervsdrivende eller bestemt gruppe erhvervsdrivende, ikke berører sagsøgerne individuelt.

11 Sagsøgerne har ikke indgivet indlæg vedrørende afvisningspåstanden. De har i stævningen gjort gældende, at de er individuelt og umiddelbart berørt. Den anfægtede beslutning er blevet vedtaget efter en beregning af antallet af berørte dyr inden for Fællesskabet og nødvendigvis efter fastlæggelse og identificering af producenterne. Disses antal og individualisering er således blevet fastslået og kan efterprøves. I øvrigt gælder beslutningen direkte, fordi den ikke hjemler medlemsstaterne noget skøn.

12 I medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 3, forhandles der mundtligt om en sådan indsigelse, medmindre Domstolen bestemmer andet. Domstolen finder, at den i denne sag råder over tilstrækkelige oplysninger, hvorfor den ikke finder anledning til at indlede den mundtlige forhandling.

13 Det bemærkes, at ifølge af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, kan enhver fysisk eller juridisk person anlægge sag til prøvelse af beslutninger, som skønt de er rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

14 Sagsøgerne er alle oksekødproducenter, enten selvstændige, eller tilsluttet andelsselskaber eller i henhold til almindelig gældende ret. Det må derfor under alle omstændigheder konstateres, uden at det er nødvendigt at undersøge, om de er direkte berørt af den anfægtede beslutning, at denne klart ikke berører dem individuelt.

15 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at for at personer kan anses for individuelt berørt, er det nødvendigt, at deres retsstilling skades som følge af en faktisk situation, som individualiserer dem på samme måde som en adressat. Den anfægtede beslutning vedrører imidlertid kun sagsøgerne — på grund af deres objektive status som oksekødsproducenter — på samme måde som enhver anden erhvervsdrivende, der befinder sig i en tilsvarende situation.

16 Herefter bør sagen afvises.

Sagens omkostninger

17 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger. Da sagsøgerne har tabt sagen, bør de solidarisk betale omkostningerne, herunder de af Kommissionen afholdte.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler in solidum sagens omkostninger, herunder de af Kommissionen afholdte udgifter.

Luxembourg den 12. oktober 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident